

Opvolger van Béjart debuteert in schoonheid

In tegenstelling tot Maurice Béjart 25 jaar geleden heeft de nieuwe balletmeester van de Munt, de Amerikaan Mark Morris, het publiek niet geschokt met zijn eerste produktie, integendeel. Morris en zijn Monnaie Dance Group veroverden het verwende Munt-publiek met hun bekoorlijke choreografie en delicaat kleurenspeel in een luchtige, etherische sfeer. Een festijn van schoonheid, ook dank zij de serene barokmuziek van G.F. Haendel. (Zie recensie blz. 16)

GAZET V. ANTWERPEN - 25 NOV. 1988

Bekoorlijk debuut van Mark Morris in de Munt

Na het vertrek van Maurice Béjart was het voor Gérard Mortier geen kleinigheid deze wereldberoemde choreograaf en zijn gezelschap te vervangen.

Een kwarteeuw geleden begon Béjart zijn roemrijke carrière met een rake klap in het gezicht van de balletliefhebbers, *Le Sacre du Printemps*. Béjarts opvolger Mark Morris heeft met zijn Monnaie Dance Group woensdagavond een totaal andere weg gekozen.

Hij greep naar de luchtige en serene barokmuziek van een grootmeester zoals G.F. Haendel, van wie hij de pastorale ode «L'Allegro il penseroso od il Moderato» als onderwerp koos.

Deze keuze alleen bewijst hoe de thans 32-jarige Amerikaanse choreograaf kan steunen op een grondige muzikaliteit.

De vraag was natuurlijk hoe Mark Morris deze partituur choreografisch zou weergeven. Na de première kunnen we alleen toegeven dat hij er schitterend in geslaagd is deze verfijnde

muziek een boeiende visuele gestalte te geven.

Bekoorlijk

Geïnspireerd door de gedichten van John Milton en de aantrekkelijke muziek van Haendel, laat Mark Morris zijn dansgroep op het podium evolueren, in een nooit verzwakkend bewegingsspel, waarvan de bekoorlijkheid ononderbroken het oog blijft boeien.

De dans groeit zeer spontaan uit het ritmisch spel van Haendels notenbeelden en volgt de evolutie van Miltons verzen, met haar wisselwerking tussen l'Allegro (de opgewektheid) en il Penseroso (de ernst of de beschouwing). De beelden die de choreograaf tot stand brengt doen soms denken aan de schilderwerken van oude meesters als een Botticelli e.a., mede omwille van het delicate kleurenspeel dat door de kunstzinnige belichting van Philippe Geerts en de kostuums van Christine Van Loon worden gerealiseerd.

Het geheel wordt een voorbeeld van klassieke zuivere schoonheid, al zijn we hier ver van wat men gewoonlijk de klassieke dans noemt. Hiervoor is

het bewegingsspel te licht, te etherisch en wars van elke uiterlijke strengheid.

Kortom, Mark Morris heeft hier een ballet tot stand gebracht dat de toeschouwer niet teneerdrukt maar gelukkig maakt. Zo heeft ook het uiterst enthousiaste publiek deze eerste Morris produktie ervaren en lang toegejuicht.

De avond was echter ook een festijn op zuiver muzikaal gebied omwille van de prachtige interpretatie van Haendels werk door het Muntorkest en het koor van de Munt onder leiding van Craig Smith, met de medewerking van vijf uitstekende solisten nl. Lorraine Hunt, Jeanne Ommerlé en Jayne West, sopranen, de tenor Frederick Urray en de bariton James Maddalena.

Bij een vertoning als deze dankt de dans alles aan de muziek en de muziek ook zeer veel aan de dans.

Albert De Sutter

Volgende voorstellingen . op 24, 25 en 29 nov. en 8, 14, 17 en 20 december te 20 u. op 27 nov. en 11 dec. te 15 u. en 26 nov. te 19.30 u.